

RUDA

Ruta chalepensis L.

[1767, Mant. Pl. : 69], emend. Miller [1768, Gard.

Dict., ed. 8] var. ***bracteosa*** (DC.) Boiss.

[1867, Fl. Or., 1: 922]

Ruta chalepensis var. *bracteosa*

NOMS POPULARS

Alemanys:	Wein raute/Garten-raute / Gemeine gartenraute / Gemeine weinraute / Raute / Weinkraut/Gartenraute / Gemeine gartenraute / Weinkraut / Weinraute
Anglès:	Common rue/Bitter herb / Countryman's treacle / Garden rue / Herb of grace / Herbygrass / Rue / Wine rue
Àrab:	سذاب شديد الرائحة / سذاب مزروع / سنذاب / فيجن
Aràmic:	ܦܝܓܢܐ / pegana
Basc/Euskera:	albortusai, arroda, bortusai, bortusain, bortusaya, boskoitz, erruda, erruda usaindun, eruda, moskatxa, mostkatxa.
Búlgar:	седефче sedeftxe
Castellà:	Ruda de huerta/Ruda de los huertos/Armaga / Arruda / Lota / Lula / Lura / Luta / Ruda /Ruda común / Ruda / Ruta
Català:	Ruda vera/Herba de bruixa / Herba de les bruixes / Ruda/ Ruda de jardí/Ruta
Ceilanés:	අරුච්ඡා
Danès:	Almindelig rude/Nådens urt / Rude / Vinrude
Eslovac:	Ruta voňavá
Eslovè:	Vinska rutica/Rutica vinska
Estonià:	Aedruut
Finlandès:	Tuoksuruuta/Ruuta / Ruutakasvi / Ruutapensas
Francès:	Rue officinale/Rue des jardins/Rue / Rue fétide
Gaèlic:	Rú
Gallec:	Arruda/Ruda
Georgià:	ტიგანო /t'igani
Grec:	Απήγανος / Απήγανος - ρούτα η βαρούση
Hebreu:	פגאנון /פגאנון peganon pegam
Holandès:	Wijnruit
Hongarès:	Kerti ruta
Islandès:	Rúturunni
Italià:	Ruta comune/Ruta
Japonès:	ヘンルーダ
Kurd:	سوداب sudab
Nepalés:	Somalata
Noruec:	Vinrute/Angreurt / Ruta
Persa/Farsi:	رانا گراوانز / sadab
Polonès:	Ruta zwyczajna/Ruta
Portuguès:	Arruda/Arruda-comum / Arruda-das-boticas / Arruda-dos-jardins / Erva-das-bruxas/ Ruda
Portuguès:	Arruda
Rus:	Рута душистая/Рута пахучая
Serbi:	Рута/ Ruta
Suec:	Vinruta/Søterotfamilien
Telegu:	సదాపా sadapa
Turc:	Kokar seref / Sedef otu
Тхес:	Routa vonná/Routa obecná
Ucraïnès:	Садова рута/Рута пахуча
Xinès:	芸香/臭草./ chou cao

DESCRIPCIÓ BOTÀNICA

La família de les Rutàcies compta amb unes 1600 espècies i 160 gèneres, sobre tot a l'Àfrica meridional i a Austràlia. Potser les rutàcies més conegudes siguin els cítrics. Les flors de les rutàcies són dialipètals, superovàriques, diplostèmones, regulars, de simetria (almenys algunes) tetràmera.

Les plantes del gènere *Ruta* L. són perennes i fan olor pesant, molt penetrant, i tenen les flors regulars, el calze persistent amb 4 sèpals. La corol·la amb 4 pètals còncaus en forma de nau, més llargs que el calze. Estams 8. Ovari subsèssil amb 8 fossetes nectaríferes a la base. Càpsula amb 4-8 lòbuls poc profunds. Flors groguenques, en corimbe terminal. La flors central a vegades amb 5 divisions, mentre totes les altres en tenen 4. Fulles 2-3 pinnatisectes, amb segments petits entres. Hi ha almenys 8 espècies principals (o fins a 160 comptant les menors), distribuïdes per la conca mediterrània, el SW d'Àsia i la Macaronèsia.

Ruta bracteosa DC. [1824, Prodr.,1: 710] té les fulles dividides en segments oblongs, obtusos. Pètals de 6-8 mm, ciliats. Pedicels almenys tan llargs com la càpsula. Planta de 30-90 cm, verda-blavosa, glabra, no glandulosa al cim. Foliols inferiors en forma d'estípules o peciolulats. Bràctees florals sovint en cor a la base més amples que el peduncle. Pètals amb franges poc fines, igualant només la meitat de l'amplada del limbe. Raïm fructífer corimbiforme, dens.

HÀBITAT I DISTRIBUCIÓ GEOGRÀFICA

Ruta chalepensis es fa a la conca mediterrània des de Turquia a Catalunya en fenassars i cultivada. Requereix molta insolació, sols ben drenats, una mica rics en matèria orgànica. Resisteix gelades no massa fortes i tot i que creix millor amb saó, aguanta força bé les seques; en canvi mor si té massa humitat al sòl.

ESPÈCIES SIMILARS

- *Ruta chalepensis* L. ssp. *chalepensis*, var. *chalepensis*: inflorescència del tot glabra, bràctees superiors de 2-10 mm d'amplada, més de 3 cops més amples que el peduncle, càpsula amb apèndix arrodonit bruscamment contret en mucró.
- *Ruta angustifolia* Pers. (= *Ruta chalepensis* subsp. *angustifolia*): inflorescència amb moltes glàndules, bràctees superiors de fins a 3.5 mm d'amplada, menys de 3 cops més amples que el peduncle, càpsula amb apèndix acuminats.
- *Ruta graveolens* L.: pètals denticulats, bràctees i sèpals lanceolats-aguts, corimbe fructífer curt amb pedicels només una mica més llargs que la càpsula que té 45 lòbuls arrodonits.

ESOTERISME

La ruda s'ha dit que protegeix de tot mal. «Qui té ruda, Déu l'ajuda». Segons sant ALBERT MAGNE, si una gallina té una fulleta de ruda entre les plomes, aleshores no serà atacada per la guineu. La ruda és planta relacionada amb Mart i amb el foc. Es fa servir, junt amb alfàbrega, i un ou de gallina, en les neteges espirituals de centre-Amèrica. El mateix, amb ruda i menta de les faves, ens facilita una millor preparació durant la setmana abans d'un examen. I, amb ruda i julivert, ens ajuda a trobar feina. Menjar-se l'ou que s'hagi bullit amb ruda, sencer, ajuda també a fer millor l'examen. Els paraguais «maten l'agost» bevent el dia primer del mes un got d'aiguarent amb ruda per tenir bona salut la resta de l'any. Els romans en menjaven unes poques fulletes, segurament amb figues i anous, per protegir-se de les malediccions. En general és planta protector de mals pensaments propis (violents o sexuals) i de males intencions alienes. Alguns la posen sobre l'encens per purificar l'aire amb els fums. Altres salpiquen la casa amb un ram de ruda xopat amb aigua amb sal. Si la ruda que hem plantat s'asseca això és

senyal que ha absorbit la negativitat de l'ambient que la rodeja. Dur penjada del coll una bosseta amb ruda ens protegeix de la gelosia, l'odi, la depressió, les obsessions o els desenganys amorosos, i els accidents o ensurts. També té el mateix efecte posada al bany general amb aigua calenta a la banyera. O posada en un gerro amb aigua dins la casa. Alguns pengen a les portes unes tisores obertes junt amb dues rames creuades de ruda, lligant-ho tot amb una cinta vermella. A Còrdova alguns duen una bosseta amb all, ruda i safrà penjada del coll com amulet per tenir bona salut. Somniar amb la ruda ve a dir que serem capaços de superar tots els entrebancs que ens posin. A Lituània, on la ruda és emblema nacional la planta s'associa a la virginitat i al feminisme. Quan la ruda fa més olor és que ha de canviar el temps.

HISTÒRIA

Els antics sumeris recomanaven contra d'estómac la barreja de camamilla, calèndula, ruda i regalèssia. La ruda figura als tractats de medicina antiga com l'ayurvèdica, unani, siddha o a la clàssica grega. HIPÒCRATES la recomanava per alleugerir dolors i evitar ser contagiats quan hi ha una epidèmia. PLINI EL VELL (segle I) creia que si una mostela menjava les fulles de la ruda foragitava d'aquesta manera l'escurçó que l'hagués atacat. L'antídot de MITHRÍDATES (segles II-I. a.C.) a prendre cada dia en dejú es prepara amb 20 fulletes de ruda, un polsim de sal, un parell de nous, un parell de figues, 20 ginebrons i tot ben triturat i barrejat. Un altre electuari es prepara amb nitrat potàssic, pebre, llavors de comí (rostides o macerades en vinagre i eixugades) tot a parts iguals i fulles de ruda que sumin el pes anterior. Es tritura tot i s'hi afegeix mel fins que quedi una pasta consistent. Aquest és un remei contra el mal d'estómac, dolor als costats deguts a còlics a la melsa, fetge, ronyons, bufeta

Per a NICHOLAS CULPEPER (segle XVII) la ruda és planta regida pel Sol sota el signe del Lleó. Fa orinar i fa venir la regla, i calma el desig sexual, ja sigui beguda o menjada barrejada amb carn. Les llavors preses amb vi són un antídot contra els verins. Les fulles soles o amb figues i anous prevenen el contagi de les epidèmies. Contra els dolors dels costats o les afeccions pulmonars o la ciàtica, o les febres intermitents, un bon remei és prendre-les amb anet o aplicar-les també amb anet en compreses. L'oli on s'hagi escaldat ruda és bo contra els còlics per vent, l'enduriment de la matriu, els fogots. La ruda mata els cucs intestinals, en especial si es bull amb vi fins a reducció a la meitat afegint-hi una mica de mel. Aquest líquid, aplicat per fora, alleuja el dolor de la gota o dolors a mans, peus, genolls i altres articulacions. Les fulles socarrimades i ficades al nas aturen la sang. Contra grans o ronxes es pot aplicar una pomada preparada amb fulles de murtra i fulles de ruda triturades amb cera. Bullida amb vi, pebre i nitrat potàssic cura les taques al front, les berrugues. Amb ametlla triturada i mel ajuda a assecar les crostes i la tinya o qualsevol herpes. El suc de ruda escalfat en una closca de magrana ajuda a curar l'otitis si s'instil·la a l'oïda. El suc de les fulles de ruda amb fonoll i una mica de mel i el fel d'un gall ajuda a llevar les cataractes. Un ungüent fet amb el suc de ruda i oli de roses, cera i vinagre ajuda a curar el foc de Sant Antoni o ergotisme, i totes les nafres sucoses del cap, nas o altres parts si s'unta la part afectada.

Els pintors romàntics duen una rameta de ruda a la boca per evitar el saturnisme que el Plom de les pintures els podria produir. A més, els conservava la vista.

PROPIETATS MEDICINALS DE LA RUDA

- abortiva (?)
- acaricida
- afrodisíaca/anafrodisíaca
- amebicida
- analgèsica
- ansiolítica
- anticancerígena
- anticonceptiva (+ *Juniperus lycia*)

- anticonvulsiva
- antidot de verí de serps
- antiespasmòdica
- antihelmíntica
- antihemorràgica
- antiinflamatòria
- antisèptica
- bloquejant canals de K⁺
- carminativa
- colagoga
- cordial
- desmamellant (per revulsió del bebè al sabor del muqró untat amb ruda)
- depressora del sistema nerviós central
- detergiva
- diürètica
- ecbòlica
- emmenagoga
- espermicida
- estimulants de la circulació capil·lar
- estimulants del sistema nerviós
- estomacal
- expectorant
- febrífuga
- hemostàtica
- hipnòtica
- hipoglucemiant
- inductora del citocrom CYP3A1
- inhibidora de l'acetil-colinesterasa
- insecticida (*Tribolium castaneum*)
- irritant
- larvicida (mosquits)
- mucolítica
- oftàlmica
- panacea
- preventiva de càncer de còlon
- protectora dels glòbuls rojos
- reguladora de la pressió arterial
- repel·lent d'alguns insectes (mosquits, tàvecs)
- repel·lent d'aranyes, escorpins, serps (posat a la coixinera)
- rubefaent
- sedant
- sinèrgica de vacunes contra Alzheimer
- sudorífica
- tònica
- tònica uterina
- vomitiva
- vulnerària

USOS MEDICINALS DE LA RUDA

- abscessos
- *Acinetobacter baumannii*
- amebiasis
- amenorrea (posada als peus dins els mitjons)
- amigdalitis (UE cataplasma FUL + alfals FUL)
- anorèxia
- ansietat
- apendicitis
- artritis
- asma
- atac de feridura
- *Bacillus cereus*
- *Bacillus subtilis*
- berrugues
- bronquitis asmàtica
- cabell debilitat
- càlculs biliars
- càncer (p.p. 2-undecanona/ 2-nonanona): HeLa, Jurkat, T24, HF-19
- catarro
- *Citrobacter freundii*
- còlics
- conjuntivitis
- contusió (UE + *Hysociamus albus*)
- convulsions
- cordó umbilical (tall: UE cuita en oli)
- cremades (cuita en oli; bullida amb *Digitalis obscura* + fulles de noguera)
- cucs intestinals (+ xocolata desfeta)
- debilitat
- depressió nerviosa
- dermatitis
- desmais
- diarrea
- diftèria
- discinèsia biliar
- dislocacions
- dismenorrea
- dolor als ulls
- dolors
- dolors musculars
- èczemes
- edema a les cames
- edemes
- embòlies
- endotoxèmia per lipopolisacàrids
- *Entamoeba histolytica*
- epilèpsia
- erisipela

- *Escherichia coli*
- espasmes
- esquerdes als mugrons (UE cuita amb oli)
- estomatitis
- estrenyiment per poca bilis
- febre (compreses)
- ferides
- flebitis
- fogots
- fractures als ossos de les cames
- fragilitat capil·lar
- fungicida
- furòncols
- ganglis limfàtics inflamats
- gasos intestinals
- *Giardia lamblia*
- gota
- grans
- grip
- hematomes
- hemorràgia a la retina (miodesòpsies)
- hemorràgies
- hemorroides
- hepatitis
- herpes
- hipertensió
- icterícia
- ictus
- impotència sexual
- indigestions
- infeccions
- infeccions intestinals
- inflamació muscular
- insomni (+ truita)
- irritabilitat
- leishmaniasis OE
- lumbago
- *Klebsiella pneumoniae*
- *Listeria monocytogenes* REL TIJ
- llagimeig excessiu als ulls (sobre els ulls closos)
- mal d'estómac
- mal de cap
- mal de queixal
- mal de ventre
- mala circulació
- malària
- mareig
- mastitis
- menopausa
- migranyes
- nàusees
- neuritis
- ofec
- ossos debilitats
- otitis (+ oli + all)
- panadís
- paràlisis
- part lent
- penellons
- picades de mosquits
- picades de serps
- picors
- polls als cabells
- *Pseudomonas aeruginosa*
- psoriasis
- puces
- pudor de suor a peus i/o aixelles
- puerperi (+ UI xocolata desfeta; UE cuita en oli)
- pulmonia
- refredats
- regla irregularitat
- restrenyiment
- retenció d'orina
- retenció d'orina
- retinitis
- reuma
- *Salmonella typhi* TIJ
- sarna
- síndrome premenstrual
- *Staphylococcus aureus* MRSA
- taquicàrdia
- telangièctasis
- tendinitis
- torçades
- tos
- tuberculosi
- úlcera d'estómac
- vaginitis
- varius
- verola
- vertigen (mastegar la fulla)
- voltadits
- vulvitis
- xarampió

HOMEOPATIA

- mal de cap
- tensió ocular
- torçades de peu

VETERINÀRIA

La ruda va bé als canaris i gallines contra els refredats. També contra la pulmonia dels ases. O contra la caiguda de la vagina o nerviosisme en vaques. Les ajuda també a fer caure les aigües del part i a que els vingui la llet de seguida. Contra les lesions a les potes s'aplica l'oli de coure la ruda. A les cabres els va bé rentar-les els ulls amb aigua de ruda. Posar ruda a l'establa evita el contagi de l'erisipela porcina. També eviten les puces. I posades les fulles entre les plomes, desparasiten les gallines de polls. Per llevar els pols de les ovelles es poden ruixar amb aigua de ruda i atzavara (*Agave*). Actua contra *Streptococcus suis*. I contra *Varroa destructor*. I contra els nematodes del tracte gastrointestinal de les ovelles. Contra el timpanisme i els empatsos també va bé en general per al bestiar.

ALTRES USOS

Posada entre la roba evita que s'hi apropin les arnes. Foragita els pugons de les plantes properes i els nematodes del sòl. Actua contra *Clavibacter*, *Xanthomonas*. I contra els fongs: *Alternaria alternata*; *Alternaria solani*, *Aspergillus flavus*; *Aspergillus fumigatus*; *Aspergillus parasiticus*; *Candida albicans*, *Candida krusei*, *Candida parapsilopsis*; *Cladosporium hebrarum*; *Fusarium culmarum*, *Fusarium graminearum*, *Fusarium oxysporum*, *Fusarium polyphialidicum*, *Fusarium proliferatum*, *Fusarium pseudograminearum*; *Melassezia furfur*; *Penicillium thomi*; *Streptomyces griseus*; *Trichophyton rubrum*. De la planta se'n pot obtenir un tint vermell. L'oli essencial s'afegeix a alguns aliments preparats, en microdosi, o a perfums. Els brots de ruda es poden posar per adobar les olives junt amb la sajolida i altres herbes. També es poden posar dins l'oli o el vinagre per donar-li aroma. Les fulles es poden posar, amb moderació, dins la truita (d'ou). Amb moltes altres herbes aromàtiques com ara la pela de taronja, la canyella i la closca de nou verda, es posa dins l'aiguament per preparar la ratafia. S'havien arribat a fer cigarretes de ruda, per substituir el tabac i deixar-lo. És una planta aromàtica que es ven en garden-centers, on la reproduïen per llavor o esqueixos.

PREPARATS I APLICACIONS

- Per **vigoritzar** el cos refredat caldria dutxar-se amb aigua ben calenta i en acabat aplicar ruda als polsos del cap i de seguida aplicar-hi aigua freda.
- Per guarir una *arístova* (**fistula**), es pot aplicar el següent remei. Cal deixar-li 3 divendres de temps. Si amb 3 divendres no ha curat, ja no hi ha remei. Consta de 9 ingredients. El número 9 no tan sols és important per les novenes d'herbes (preses un cop al dia durant 9 dies seguits) sinó també per fer barreges. Els ingredients són: 3 grans d'all. 1 brot de ruda. Sagí vell (de 10-20 anys). Oli d'oliva. Arrel de julivert. Fulla d'atzavara. Arrel de cicuta (*Conium maculatum*). Cansalada de porc. Greix de gallina. Aquest unguent no serveix per sempre. Dura només uns dies. Ho diu el XIC DE CURGUEROLA del Mas de les Selles de les Llosses.
- La ruda és perillosa per les **embarassades**, perquè pot donar lloc a hemorràgies fatals. En canvi, amb xocolata desfeta, és bona pels **nens**, per obrir-los la gana. Ho diu la MARIA TERESA PALAU de Planoles.
- Contra els **dolors reumàtics**, s'aplica unes fregues de vi bullit amb ruda (*Ruta chalepensis*), havent-hi afegit una mica la Càmfora al final. Ho diu la JOSEFA PLANAS de Vidrà.
- La ruda va bé posada amb xocolata desfeta pel **mal de queixal**. També contra el mal de queixal es fan bafs (sobre brases) amb herba queixalera (*Hyosciamus niger*) fins que se sua molt (sota tovalloles). Ho diu la JOSEFA PLANAS de Vidrà.
- Contra el **mal de cap**, va bé la ruda. Al collir-la cal no tocar-la amb els dits. S'empren estisores i es protegeix la ma amb un drap. Es ruixen 9 brots de Ruda

amb vi i es posen al cap, embolicant-ho amb un drap. Ho diu la LURDES CASASAYAS de Gombren.

- La ruda va bé pels **nervis**. Es prepara xocolata desfeta ben clara, amb una pastilla només. I s'hi afegeix un bon brot de Ruda. És un remei per tothom. Ho diu la CECÍLIA CLOTA de Campdevàrol.
- Contra el **dolor** va bé l'ungüent de ruda, greix de gallina, greix de porc, cera nova, pega (de Lleida). Ho diu la LLUÏSA SADURNÍ de les Comes de Gombren
- Remei per la **gangrena** i l'aigua al genoll. Provat pel MIQUEL de Montgrony. Greix dolç rentat 3 vegades amb aigua + 3 grans d'all + un raig d'oli + un brot de ruda + un brot d'herba de cop + pega negra. Es fa bullir. Ho diu la LLUÏSA SADURNÍ de les Comes de Gombren.
- **Ungüent antiinflamatori** que treu el foc del mal acabat de fer, per ferides (esgarrapades de bestiar, talls, etc.). Es fan bullir, a poc a poc, sense que vessi, en un tupí de terra nou, fins que pari el bull ell sol: 1 cullerada de greix de porc rentat 3 vegades (fins que quedi ben blanc) + 2 terrossos de pega + 1 ram gran d'herba de cop (*Hypericum perforatum*) i de ruda (*Ruta chalepensis*) + grans d'all pelats (en nombre sempre senar) + oli (només quan s'ha fos primer el llard). Recepta facilitada per MARIA BOSCH I CASADEMUNT, del Mas El Solé, de Vallfogona de Ripollès, segons va aprendre de sa mare.
- La ruda (*Ruta chalepensis*) es dona amb xocolata desfeta per matar els **cucs** que hi ha als budells d'alguns nens petits. També s'hi pot posar unes gotetes d'aiguarent o d'oli de ginebre (*Juniperus thurifera*). Ho diu l'ONOFRE VALLS, de Pardines.
- Després d'un **part** d'una vaca, perquè quedés neta, si no hi quedava, se li lligava una rameta de ruda (*Ruta graveolens*) a la cua. També se'ls donava corona de rei (*Saxifraga longifolia*) i mèus (*Meum athamanticum*), collits per la zona de Coma de Vaca. Ho diu l'ONOFRE VALLS, de Pardines.
- Herbes per prendre durant la setmana: farigola (*Thymus vulgaris*) + ruda (*Ruta graveolens*): durant 4 dies. Després: ortigues (*Urtica dioica*), durant 4 dies més. Després, + herba blava (*Polygala calcarea*) + flor de ginesta (*Sarothamnus scoparius*). Per fer **baixar la pressió** i per estar bé, en general. Ho diu l'ANTONI PICOLA I PUJOL, d'Ogassa.
- Esperit de vi pel **dolor**: romaní (*Rosmarinus officinalis*) + donzell (*Artemisia absinthium*) + ruda (*Ruta graveolens*). Es deixa la barreja 9 dies a sol i a serena, i se'n fan fregues. Com més vell (de més dies) sigui el remei, millor va. Ho diu la CARMETA D'ALVEDRA, de Campdevàrol. 2007. I ho diu la MERCÈ BASAGAÑA, de Campdevàrol.

POSSIBLE TOXICITAT

Agafar o tocar molta quantitat de ruda i exposar la pell que hi ha estat en contacte a plena llum del sol pot desencadenar la formació de butllofes molt grans, per una reacció al·lèrgica (fotodermatitis). La virtut emmenagoga en embarassades es torne perillosa ja que pot provocar la pèrdua del fetus. La virtut contraceptiva és evident que està desaconsellada si es vol quedar embarassada. Per no quedar embarassada hom diu que a Eivissa les noies prenen ruda i savina 3 dies seguits al començar el període. Grans dosi per ús interno o l'aplicació de l'OE per fora poden acabar tenint efectes neurotòxics.

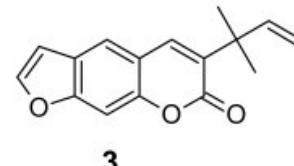
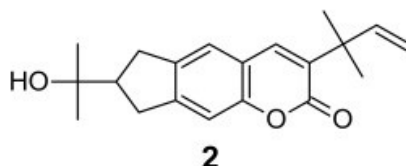
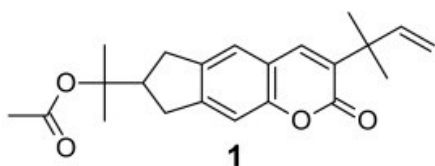
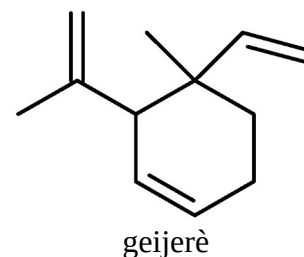
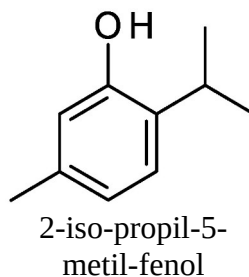
PRINCIPIS ACTIUS (RUTA gr. GRAVEOLENS/ CHALEPENSIS)

• 1-hexacosanol	• 2-decanona
• 1-(4',4'-dimetil-hexèn-5'-il)-3,4-metilèn-dioxi-benzol	• 2-decil-alcohol
• 1-hidroxi-3-metoxi-N-metil-acrodina	• 2-heptanol
• 1-metil-2-N-nonil-4-quinolona	• 2-heptanona
	• 2-hexanal

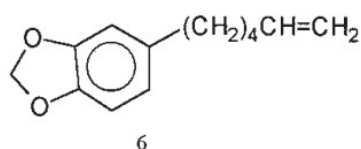
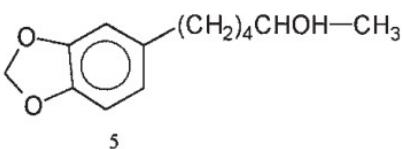
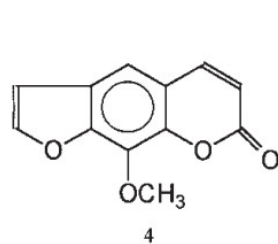
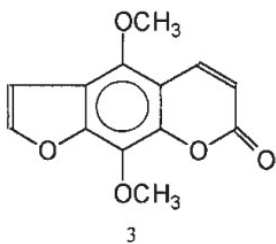
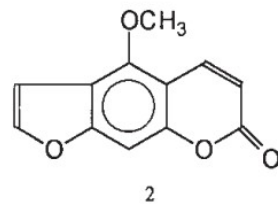
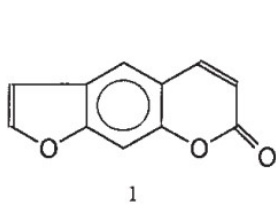
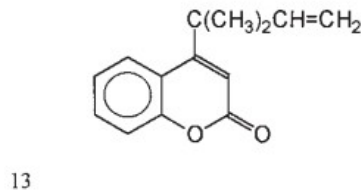
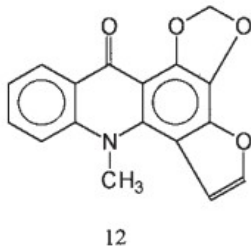
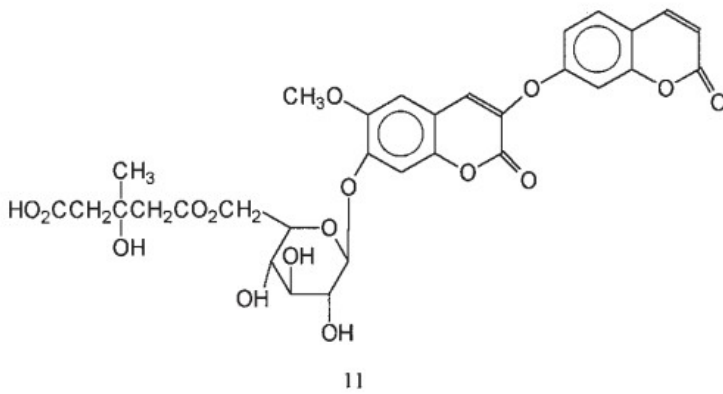
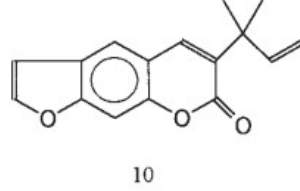
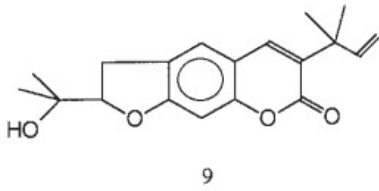
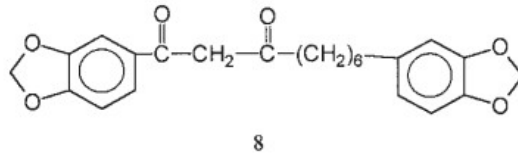
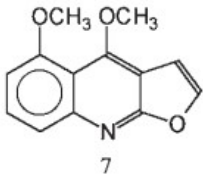
- 2-N-dodecil-1,4-quinolona
- 2-N-tetradecil-4-quinolona
- 2-N-tridecil-4-quinolona
- 2-N-undecil-4-quinolona
- 2-nonanol
- 2-nonanona
- 2-nonil-alcohol
- 2-octanona
- 2-undecanol
- 2-undecanona
- 2-undecil-alcohol
- 2-(4-(3,4-metilèn-dioxi-fenil)-butil)-4-quinolina
- 3-(1',1'-dimetil-al·lil)-8-(3',3'-dimetil-al·lil)-xantiletín
- 3-(1',1'-dimetil-al·lil)-dafnetín-dimetil-èter
- 3-(1',1'-dimetil-al·lil)-herniarina
- 4-metil-3-sulfanil-hexan-1-ol
- 5-metoxi-dictamnina
- 6-hidroxi-rutina-3',7-dimetil-èter
- 6-metoxi-dictamina
- 8-metoxi-gravelliferona
- 8-metoxi-taifina
- àcid 3-metil-butanoic
- àcid anísic
- àcid emòdic
- àcid esteàric
- àcid graveolínic
- àcid iso-butíric
- àcid iso-valèric
- àcid linoleic
- àcid linolènic
- àcid màlic
- àcid metil-butíric
- àcid oleic
- àcid palmític
- àcid propiònic
- àcid subèric
- àcid tànnic
- agents tànnics
- alcaloides:
 - 2-6'-(2H-benzo[d]1'',3''-dioxolèn-5''-il) hexil-4-metoxi-quinolina
 - 2-6'-(2H-benzo[d]1'',3''-dioxolèn-5''-il) hexil-hidroquinolín-4-ona
 - 4-metoxi-1-metil-2(1H)-quinolinona
 - 5-(1',1'-dimetilal·lil)-8-hidroxifuro[2-3-b] quinolina
 - dictamnina
 - graveolina
 - graveolinina
 - iso-gravacridona-clorur
 - maculosidina
 - pteleïna
- rutacridona
- skimmianina
- alfa-pinè
- al·lo-criptopina
- amargants
- arborinina
- bergaptè
- beta-pinè
- byakangelicina
- carotè
- ceril-alcohol
- chalepensina
- chalepi-moskachan
- chalepina
- chaloridona
- cineol
- cumarines: chalepensina; dafnoretina; umbel·liferona
- cumarina (derivats de)
- cumarina-glucòsids
- dafnoretina
- dafnoretina-metil-èter
- dehidro-moskachan C
- dictamnina
- edulidina
- eritrobutan-2,3-diol
- escopoletina
- etil-valerat
- eucaliptol
- falaconitina
- fenol
- flavonoides
- foliosidina
- furacridona
- furano-cumarines
- gamma-fagarina
- geigerina
- grassa
- gravacridinol-clorur
- gravacrido-clorur
- gravacridonediol
- gravecridonediol-O-beta-D-glucòsid
- gravacridonediol-O-metil-èter
- gravacridonetriol
- gravelliferoba
- gravelliferona-metil-èter
- graveolinina
- graveolina
- guaïacol
- helietina
- helioxantina
- herniarina
- hesperidina
- iso-imperatopina
- iso-pimpinèl·lina

- iso-pinocamfona
- iso-propil-dihidroxi-furoquinolina
- iso-rutarina
- iso-taifina
- kaempferol
- kokusagininina
- llimonè
- marmesina
- marmesininina
- marubiina
- metil-antranilat
- metil-heptil-cetona
- metil-N-heptil-carbinol
- metil-N-nonil-cetona
- metil-salicilat
- metoxsalè
- midó
- moskachan C
- N-metil-platidesminium
- nafto-herniarina
- oli essencial
- pabulenol
- pangelina
- pinè
- pregeijerè
- psoralè
- psoralenol
- quercetina
- resina
- rheïna
- rheïna-diglucòsid
- ribanilidina
- ribalinium
- rutacridina
- rutacridona
- rutacultina
- rutilinium
- rutilpina
- rutamarina
- rutamarina-alcohol
- rutamina

- rutarensina
- rutaretina
- rutarina
- rutecarpina
- rutina
- rutina-3'-metil-èter
- rutina-7,4'-dimetil-èter
- ruvòsid
- savinina
- saxitoxina
- sitosterol
- skimmianina
- suberenona
- taifina
- taiwanina C
- tanins
- umbel·liferona
- umbel·liprenina
- undecan-2-ol
- undecil-2-acetat
- vitamina C
- xantiletina
- xantotoxina
- xenognosina A

furanocumarines de *Ruta chalepensis*

- 1-psoralè
- 2-bergaptè
- 3-iso-pimpinèlina
- 4-xantotoxina
- 5-mosakachan C
- 6-dehidro-moskachan C
- 7-5-metoxi-dictamnina
- 8-chalepimoskachan
- 9-chalepina
- 10-chalepensina
- 11-rutarensina
- 12-chaloridona
- 13-rutalpinina
- 14-taifina
- 15-iso-taifina
- 16-8-metoxi-taifina

OLI ESSENCIAL (molt variable segons país d'origen/quimiotipus)

- 1-butè 38%
- 1-dodecè 3.5%
- 1-nonè 11-18.5%
- 1-nonanol 6.5%
- 1-octanol 1%
- 2-butè 22.5%
- 2-ciclohexèn-1-ona,3-[2,3,4,9 tetrahidro-1H-pirido[3,4,b]indol-1-il) metil] 46%
- 2-decanona 3-9%
- 2-decil-acetat 3%
- 2-dodecanona 2-7%
- 2-heptanol acetat 14%
- 2-heptanona 1%
- 2-hexanal 5-6%
- 2-metil-1-decanol 8.5%
- 2-metil-decil-acetat 6%
- 2-metil-octil-acetat 19-44%
- 2-nonanol 7%
- 2-nonanona 25-45%
- 2-nonil-acetat 3-49%
- 2-octanol 1%
- 2-octanona 0.5%
- 2-tridecanona 2-11%
- 2-undecanol 4%
- 2-undecanol-2-metil-butil-èster 9%
- 2-undeacol-acetat 19%
- 2-undecanona 35.5-67%
- 6-(3',5'-benzo-dioxil)-2-hexanona 6%
- 8-fenil-2-octanona 7%
- alfa-pinè 11%
- benzil-aldehid 7.5%
- beta-fel·landrè 11%
- beta-pinè 6.5%
- càmfora 2.5-4%
- cariofil·lè-òxid 3-8%
- carvacrol 4-15%
- chalepensina 3%
- cis-piperitol 12%
- decil-acetat 4-9%
- decipidona 4%
- E-cariofil·lè 5-9%
- fitil-acetat 17% REL
- geijerè 5.5-9%
- linalool 31-42%
- llimonè 2-8%
- mentol 44-50%
- metil-ciclopropà 15.5%
- metil-decanoat 22% REL
- metil-heptenona 2%
- nonanol-2-acetat 18%
- nonenè 48.5%
- nonil-acetat 2%
- octil-acetat 10.5-29%
- piperazina 3%
- piperonil-piperazina 12%
- psoralè 3.5%
- pulegona 32%
- terèn-4-ol 2%

MÉS INFORMACIÓ SOBRE LA RUDA

«*Ruta* essential oils: composition and biocativities». LUTFUN NAHAR, HESHAM R EL-SEEDI, SHADEN A M KHALIFA, MAJID MOHAMMADHOSSEINI, SATYAJIT D SARKER. *Molecules* 26(16):4766 (2021).

«Phytochemical studies on *Ruta chalepensis* (Lam.) Lamarck». KERIMAN GÜNAYDIN, SEZER SAVCI. *Natural Product Research* 19(3):203-210 (2005).